

Riccardo Alberelli

Frank Dujardin

Sandra van Maanen

Judith Schut

Trudy van der Toorn

Rion Verberne

Gedichten

Het moment

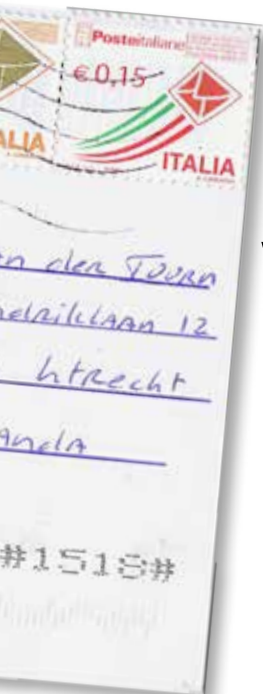
op reis geschreven

waarop ik al terug

in Nederland, Frankrijk

verlang naar hier

Israël en Italië

'Het moment waarop ik al terugverlang naar hier'
is de 23-ste uitgave van de poeziëclub.

Oplage: 75 exemplaren

Illustraties:

De Ansichtkaarten die wij elkaar stuurden, vormen het illustratiemateriaal van de bundel. Enkele illustraties verdienen een toelichting:

- p. 5   Bethlehem, the church of the Nativity
- p.12   L'éléphant rose, Matthieu Chiara
- p. 18   Venere di Urbino, Tiziano Vecellio
- p. 20   Fano, Piazza XX Settembre
- p. 21   Visione di Ezechiele, Raffaello Santi
- p. 22   Omero, Federico da Montefeltro
- p. 23   Crocifissione Gavari o Mond, Raffaello Santio
- p. 28   La Commanderie de Lavaufanche, René Stoeltie
- p. 29   Altaarstuk van St-Jan de Doper en St-Jan de Evangelist
- p. 30   Zonder titel, Petra Boolman
- p. 31   Transparantie, er zit in mij een vrouw, Theo Ettema

De leden van de poëzieclub waren gedurende de zomer van 2017 in Nederland, Frankrijk, Israël en Italië. Zij stuurden elkaar hun vakantiepoëzie, genoteerd op ansichtkaarten. Deze bundel is de weergave daarvan.

Utrecht, voorjaar 2018

Eerder verschenen:

'Wat zou ik hier dichten' (1994)

'Ik kom nooit meer thuis' (Poëzieposter / 1996)

'Een land ontworpen in een dronken bui' (1999)

'Geen mus gezien deze zomer' (2000)

'Even van god los' (2001)

'Messen in alle maten' (2002)

'Deze taal danst door je heen' (2003)

'Aarde, Water, Lucht, Vuur - De poëzieclub in haar elementen' (2005)

'In dit dwaze decor' (2005)

'Zorgen kleuren zonnige dagen grijs' (2006)

'Ik zoek schaduw tot de nacht' (2007)

'Dit gedicht gaat droge ogen gooien' (2008)

'Wij hebben van alles genoeg' (2009)

'Het mooie van ingewanden' (2010)

'Recent verworven overgewicht' (2011)

'De poëzieclub en haar materialen' (2011)

'Naarstig op zoek naar vakantiegevoel' (2012)

'We zien het mooier dan ooit' (2013)

'Zoveel deze zomer' (2014)

'Nu waait de wind de warmte weg' (2015)

'Ik ben nu eenmaal hier' (2016)

'De poëzieclub en haar gedichten' kaarten (2017)

gedichten van Riccardo

Ze zeggen
je moet vóór of tegen zijn
of genuanceerd,
of moedeloos onzeker,
niets meer wetend,
geen ja, geen nee
en eigenlijk ook niet iets
daar tussenin,
behalve heel veel woorden,
geweervuur en kanongebulder.

Over onze hoofden
dagelijks het aanzwellend,
gewelddadig geronk van straaljagers.

“To remind you,
there’s just a war going on, so you know . . .”,
grapt onze gastvrouw wrang.
Geen goed of kwaad,
maar alles tegelijkertijd.
Niets is meer wat het lijkt.

Riccardo aan Trudy

*Motto: "No shadow slaughters civilization here.
We grow flowers and trees."*

Rinkelend getinkel klinkt,
kondigt de komst aan
van een kudde schapen
en geiten.
Al tienduizend jaar gaan geiten
met mensen mee.
Ze geven eten en drinken
en warme huiden.
Ze geven alles wat ze hebben.
Zelfs van haar botten
maken we mooie dingen
en muziekinstrumenten
die liedjes zingen.

Het is fijn een geit geweest te zijn.

Riccardo aan Frank

Een ranke mangoest glipt lenig langs de rand
van de droge maar begroeide vallei
achter in de tuin.

Hij staat even stil en staart naar ons,
wetend, sneller en slimmer te zijn dan wij.

Wij weten niets,
van nachtelijke strooptochten,
noch van giftig sissende slangen
en woest wroetende everzwijnen,
noch van altijd huilende jakhalzen,
die doen denken
aan eindeloos kindergeschrei.

De mangoest weet van overleven op weinig:
wormen, duizendpoten en kevers
en af en toe een knisperende schorpioen,
krakend tussen zijn vlijmscherpe tanden.

Riccardo aan Rion

Dead Sea

Een smal, snel stromend beekje,
komend van de bronnen
tot een plek waar bomen staan.
Picknicktafels waaraan mannen en vrouwen
met en zonder hoofddoekje
zitten te eten en te drinken
rond een natuurbad
met grof gemetselde muren.
Het water is vol visjes,
die huidschilfers en velletjes vreten.

Mijn lief dobbert rond
in een blauw gebied badpak
onder de gretige, bebrilde ogen
van een grijsbebaarde man
met pijpenkrullen, aan de zijkant
van zijn gegroefde maar lachende gezicht.
Ook kijkt hij naar zijn volledig geklede
dochter in het water,
die mij onwillekeurig doet denken,
aan een wet T-shirt competitie.

Alles klopt hier:
van de in een koelbox meegebrachte biertjes,
de geur van de vis op de barbecue bij de burens,
tot de schaduw bij de stenen tafels.
Alles klopt hier,
behalve de kleine steentjes,
onder mijn voetzolen in de teenslippers.

Riccardo aan Judith

Op deze zondagochtend,
die hier eigenlijk is als onze maandagmorgen,
zit de treincoupé vol jonge vrouwen.

De vrouw naast me tekent
een diep rood hart,
en schrijft een woord
in bloedrode letters.

Ze pakt een foto vol lachende gezichten,
stopt die bij de brief,
vol letters die ik niet kan lezen,
in een envelop,
die ze dicht likt.

Schuin voor mij spreekt een jonge vrouw
Engels met een bekend accent
Ze lacht, schaterend: 'See you soon!'

Een meisje - eigenlijk nog -
stift haar lippen stug paars,
bekijkt het resultaat in een spiegelkje,
besluit dat glans gevraagd is,
uit een klein bruin flesje.

Een stevige borstel gaat bij een ander
door haar zwart golvende lokken,
waarna met trefzekere handgebaren
alles verdwijnt in een stevige knot,
die net onder haar opgezette pet
vandaan piept.

Bij het eindstation pakken ze
hun geweren en rugzakken
soldatenvrouwen, vrouwsoldaten.

Zegt mijn lief:

“Genoeg te doen voor dames in het groen”,
Ik denk: “Tell me why I don’t like sundays.”

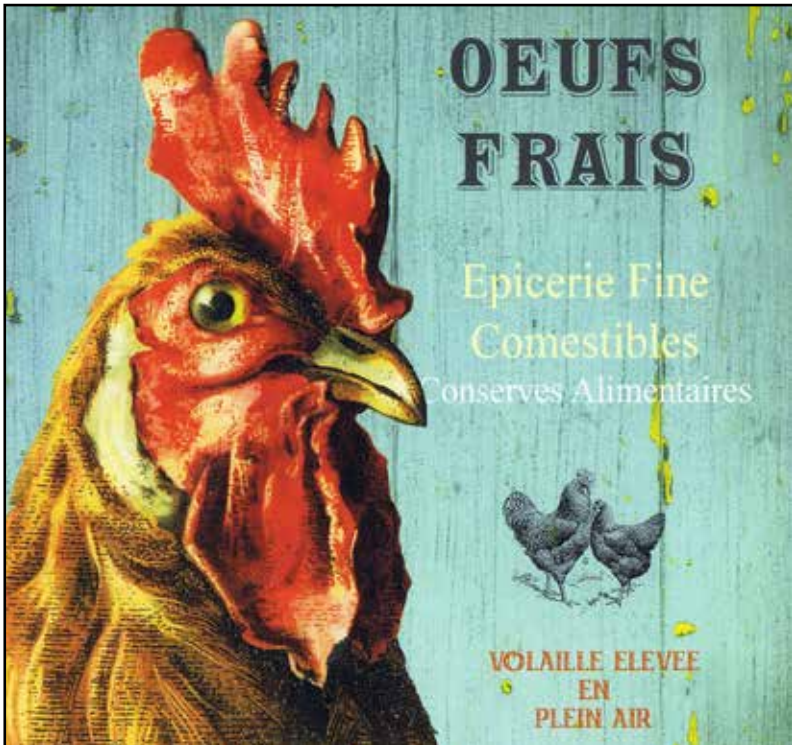
Riccardo aan Sandra

gedichten van Sandra

Loslopende, vrolijke Franse kippetjes,
kilometers ver van mevrouw Hennie de Haan
van de pluimveevakbond,
die waarschuwt: Fipronil op eitjes!
Kilometers ver van opgehokte, verwarde, Hollandse kippetjes.

Sandra aan Judith

JUIN 2007 – JUIN 2017

10 ANS DE VOYAGES

SUR LA LIGNE À GRANDE VITESSE EST EUROPÉENNE

De trein brengt mij
weer naar huis,
waar de stokrozen
zich stiekem hebben vermenigvuldigd.
Uitbundig versierde takken
wijzen naar alle kanten.

Zo vroeg in het jaar
net als pepernoten, paaseitjes
en nu ook mijn vakantie.

Sandra aan Judith

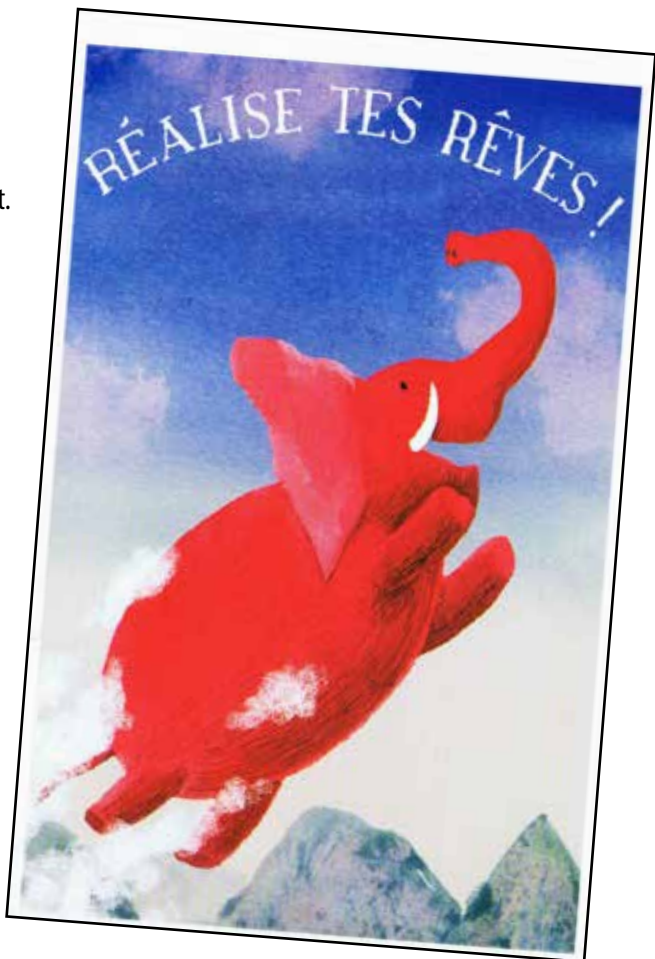
In de Franse zon lees ik een bericht
over Utrechtse 'Ademhalisten'.
Ze leven vooral van licht en lucht.
Voeden zich met kleuren, warmte, liefde.

Drie vrouwen en een man
wonen bij mij om de hoek.
Altijd samen,
als kleurrijk, broodmager,
bijna doorschijnend kwartet.

Twee vrouwen en een man,
want één vrouw is dood.
Ze hebben geen
medische hulp gevraagd.
Zijn ze nalatig geweest?

Politie onderzoek,
landelijk nieuws.
Maar de drie gaan door
met het verwezenlijken
van hun droom,
ondanks de nachtmerrie.

Sandra aan Trudy

Mijn held
vist ze met een schepnet
uit het water van ons zwembad,
zodat ik vele baantjes
vliegvrij kan zwemmen.

Mijn held
vangt de bruine nachtvlinder
met een glas en stuk karton,
zoals ik hem geleerd heb,
en geeft de nacht aan hem terug.

Mijn held
verstijft en priemt met een vinger
naar een grote, zwarte spin
op weg naar het bed.
Gelukkig mag ik die vangen.

Sandra aan Rion

En verder deze zomer...
Diego Maradona
domweg gelukkig
in de HEMA
van Mierlo.

Sandra aan Frank

gedichten van Rion

De welvaart van de armelui
Brie voor 85 cent
Wijn voor 2,49
Alles opgetast in dozen
Nee, het oog hoeft niks
Alleen de maag telt
120 kilo Duitser duwt de kar
140 gooit hem vol
Erst kommt der Aldi
Dann kommt die Moral

Rion aan Riccardo

Snel en soepel

Ja, ik moet nog minstens
10 jaar tot mijn pensioen
Maar als dat kan op een elektrische fiets
Graag!

Rion aan Sandra

Onschuldig

Sorry dat ik hier zit
Sorry dat ik dit huisje gehuurd heb
Dat jullie niet meer op je nestje durven
Omdat jullie bang zijn voor mij
Maar ik doe niemand kwaad
En zeker geen jonge mereltjes
Ik drink onschuldig een glas wijn
Maar jullie begrijpen dat niet
Jammer

Rion aan Frank

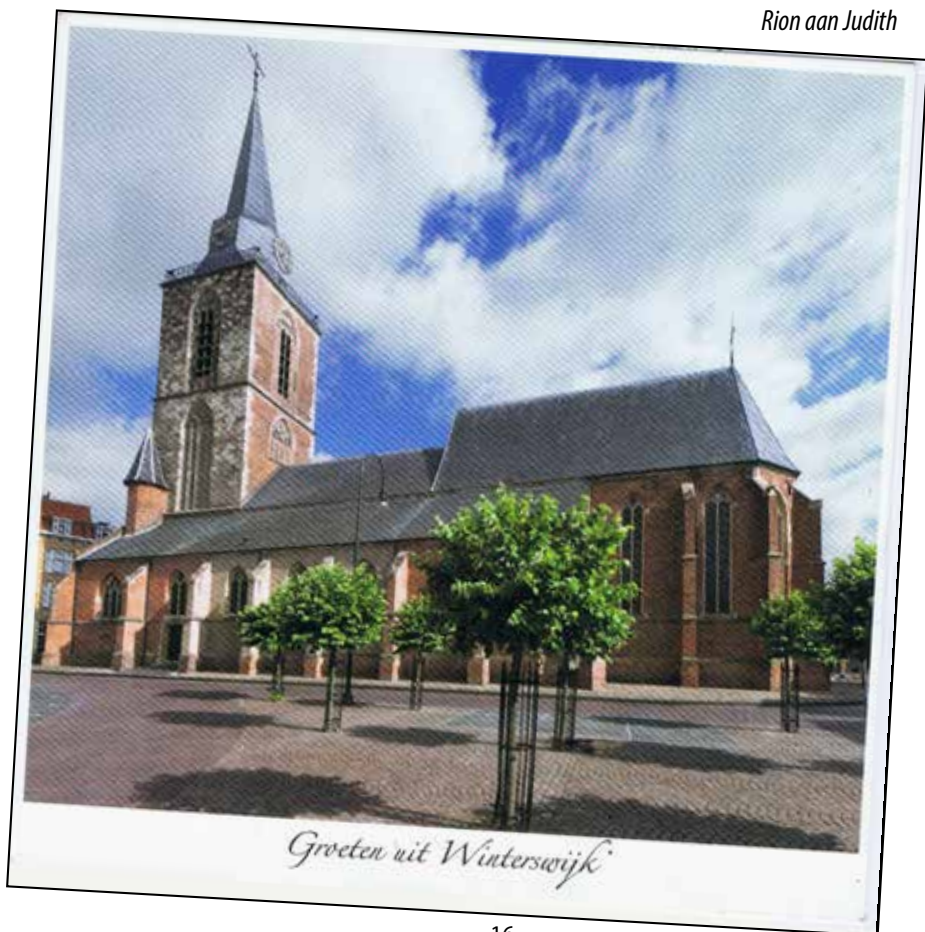

Groeten uit Winterswijk

Meisje

Een klein, fijn, rossig meisje
Met een loopfietsje
Een roze hempje, een roze broekje
En een veel te blanke huid
Maar ze is niet bang
Ze loopt er lustig op los.

Rion aan Judith

Slaap lekker

Nee, overdag laten jullie je niet zien
Maar 's nachts
Als ik het bed lig op te warmen
Kruipen jullie gluiperig
Tussen de lakens
En drinken mijn bloed

Nee, er is echt niets te zien in bed
En die bultjes?
Dat kan van alles zijn.

Rion aan Trudy

Groeten uit Winterswijk

gedichten van Judith

Il Barbieri

Mijn pony reikt tot mijn neus
dus ik ga naar Il Barbieri in Fano

De kapster knipt mijn haren
met grote gebaren
föhnt zich een ongeluk
doet ingewikkelde dingen
met een ander apparaat
en gaat tekeer met diverse producten

Ik volg haar handen
begrijp nog niet veel van mijn nieuwe kapsel
maar hou vertrouwen:
Italianen hebben immers smaak!

Dan gebaart ze me mijn hoofd te buigen
zet nogmaals de föhn op mijn lokken
woelt er met haar vingers doorheen en zegt:
"Pronto!"

Ik mag omhoog komen
kijk in de spiegel
en barst in lachen uit

Mijn haar is verviervoudigd
Een kruising tussen een barokke poedel
en die blonde van 'Charlie's Angels'

Het is geen gezicht
Ik blijf lachen
maar dan ontmoet ik haar
teleurgestelde ogen in de spiegel

Ik verman me, steek twee duimen omhoog
wijs naar mijn krullen en vleugels en zeg:

"È un miracolo!!"

Judith aan Rion

Koffietijd

Handen in handen
Armen om schouders
Een aai over een gezicht
Een klap op een schouder
Bij komen en gaan
Zoenen op wangen
Elkaar daarna nog even ergens aanraken
En dat alles
Met heel veel kabaal

Tien uur in de ochtend
En Italië drinkt koffie.

Judith aan Frank

Nachtspoken

In deze schaars verlichte kamer
Naast deze schaars geklede man
Slaat de toekomst me om het hart
Hoe lang nog . . .
En wie als eerste . . .
En wat daarna
Ga weg nachtsproken!
Verdrijf!
We zijn hier
We leven nog
En wat komt zal komen

Judith aan Riccardo

Lauwerkrans

In Bologna is het academisch jaar ten einde
Zij die afstudeerden
dragen lauwerkransen
worden omringd
door familie en vrienden
lachen, zingen, feesten
en ogen schrikbarend jong
Veel te jong
om al de Grote Wereld in te mogen

Judith aan Rion

Heimwee

Het moment komt elk jaar:
het moment waarop ik
al terugverlang naar hier
terwijl ik hier nog ben

Naar de dagen
die met open armen klaarstaan
en niets van mij verwachten

Naar de smaak van zon
en het licht
dat over de bergen strijkt

Judith aan Trudy

gedichten van Trudy

Dit zijn de namen

Irma deed ons naar Sicilië rijden,
Jeppe vervroegt de reis naar huis.
Kapotte landen, kapotte levens.
Ik beweeg, maar sta erbij en kijk ernaar.

Trudy aan Rion

Sweet memories

Op weg naar Sicilië
bezoeken we Venetië en Titignano.

Maakt de herbeleving 't mooier of toch niet?
Of poetst het tweede, derde, vierde bezoek
de eerste ontdekking op?

Terug naar Finale Ligure, Zoutelande, Parijs, Limburg of Madrid.
Wat is dat voor verlangen?

Ik zeg altijd: niet dezelfde weg terug, ik zoek toch de heilige graal?
Misschien had ik 'm al gevonden en herzoek ik mijn geluk?

Trudy aan Judith

De Etna

Waar doet ie me aan denken, die rokende vulkaan?
Aan IJsland en de maan
Aan het oppermachtig wezen,
Aan de bosbrand in de Spaanse Pyreneeën.

Zoals de maan en vroeger God me troostten,
Zo is de Etna hier mijn steun en toeverlaat.
Hij torent boven alles uit, poept hete keien waar hij wil,
En laat mij uren kijken, lopen en voelen wat kracht is.
Ik voel me klein maar veilig.

Trudy aan Sandra

Famiglia Fiat

Vorbij de grens,
de opwinding.

Waar ik rij, waar ik kijk
Broertjes en zusjes van onze Doblo.

Ik breng de onze
thuis.

Voor een paar weken.
Hij weet 't

Voor hem
schakel ik, zo vaak ik kan
iets te vroeg
naar de hoogste versnelling.

Om de motor zacht te laten kreunen,
tot hij op snelheid komt.

Meer kan ik niet voor 'm doen.

(100% Hans) Trudy aan Riccardo

Minicamper

Onze hut on the go,
Toerend en toeterend,
The sicilian way.

Trudy aan Frank

gedichten van Frank

De zomer aan zijn eind.
Wel mooie zon vandaag,
maar kou hangt
aan mijn dikke jas,
die ik vandaag
voor het eerst heb aangedaan.

Frank aan Judith

Voor de kat nog wat nodig.
iets, dat altijd nuttig is:
een nieuwe bak voor zijn drollen.
Geen klein formaat meer,
eerder voor de kleine hond,
zodat hij ze goed kan draaien.

Frank aan Rion

Het zomerseizoen bijna voorbij.
Nog geen kaart op de post.
Kom op met die woorden,
die soms moeilijk te vinden,
nu ook op vakantie zijn.

Frank aan Sandra

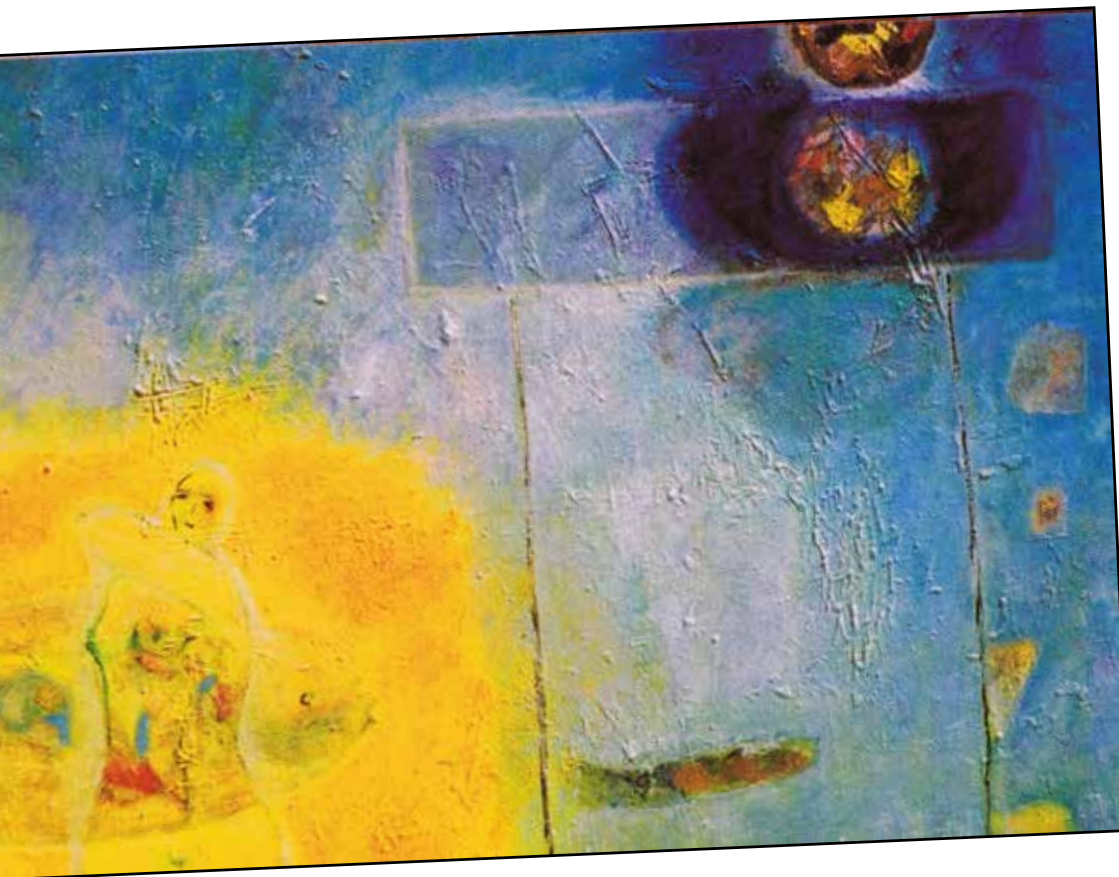
De zomer zomaar afgelopen.
Nog wel wat zon nu,
maar de kou komt
en dat maakt alles traag en zwaar.

Frank aan Trudy

Na een optreden van 'The National'
zocht ik naar een recensie,
die ik niet zag.
Geen gemakkelijke band,
deze broergroep.
Mijn gevoel bleef zwaar maar opgelucht.

Frank aan Riccardo

Heimwee (Apeccchio, 22-7-17)

Het moment komt elk jaar
het moment WAAROM ik
AL terugverlang naar hier
terwijl ik hier nog ben

naar de dagen
die met open armen klanstann
en niets van mij verlangen

naar de smaak van zon
en het licht dat over
de bergen strahlt.

GIAD!

Janine

PAFFAILO SANIT, ditta SANZIO - Grafisazione Conest e Morel (dott.)
Published and distributed by Carille Grafisazione - Milano - Italy
e-mail: comunicare@carille-grafisazione.it - Printed in Italy. © All rights reserved.

carilia

#44506A#20

Tribuna
Primo
31/03 EL

DL